

NAROBIE DEMOKRACIJA

ali v kaj jo spreobračajo tisti, ki je ne razumejo

Cim višja je demokracija, tem večje in razsežnejše so dolžnosti. To je zakon za demokracijo, ki ga bodo morali razumeti vsi, ki želijo naše socialistične demokracije, zlasti pa oni, ki hočejo nekaj drugega pod to besedo. So ljudje, ki se ogrevajo za osebno demokracijo brez dolžnosti do družbe. To je anarhija, nikoli pa demokracija.

Cemu ta uvod? Zato ker bodo potem jasnejši primeri, ki jih mislim navesti. Izluščil bom nekaj značilnosti: »demokracijo« običajno navade, »demokracijo« s stališča podrejenosti in »demokracijo« upogibanjem glav, ki meji že skoraj na korupcijo. Koror vidite, mislim napisati nekaj o »demokracijah«, ki so ravno zato nevarne za demokracijo, ker si nadevajo to svetlo ime pri svojih grehah in zablodah.

V primeru izkoriščanja demokracije za nadludo, moram kot prvo navesti slučaj Tovarne tehnik, kjer je večina (ki bi sicer bila zakonita večina) grešila kolektivno. Nezdružljivi odnosi, frontalni odpor ljudem, ki niso nič slabega naredili, so bili plod intrig in podpihovanja iz osebnih nagibov. Tu je bila demokracija grobo skaljena. V tem slučaju, ko je prišlo do kolektivnega upogibanja glav, je širša delovna skupnost, v tem primeru delovni ljudje Celje — polno upravičena zanikati in ovreči tudi tako preglašovanje znotraj kolektiva.

Drug primer bi bil tov. Sotovski, dosedanjí predsednik KDZ Cret. V tem primeru gre za kršenje demokracije navzdol in navzgor. Navzdol zaradi tega, ker je bil Sotovski prepričan v svojo moč in končnoveljavno, odločujočo besedo. Čut njegove odgovornosti je bil usmerjen samo navzgor, ne pred skupnostjo kolektiva, ki ga je vodil. Zapeljala ga je zavest njegovih zaslug med NOB, napačno je razumel izrek: »Kdor dela greši!« V tem je naša splošna napaka v preteklosti, da smo marsikdaj odpuščali, ali mileje kaznovali prekrške tistih, ki so imeli zasluge. Veljati mora načelo, za enak greh, enaka kazen. Res je, da kdor dela, greši. Vendar to ne pomeni, da je zato pregrešek potem nekažnovan. Sotovski je pa zgrešil že prej, grešil tako, da bi zaslužil tudi že kazen poprej. To ni bil človek, ki greši iz nevednosti, zaradi pomanjkanja znanja. On je delal napake vede in hote.

Demokracijo poštenosti in pravice ljubi mora iti v širino. Vsak človek, ki misli pošteno ni samo upravičen pokazati na napako, marveč dolžan. Zadrži v četu so se čutili podrejeni. Zakaj? Verjetno zaradi tega, ker niso doumeli socialistične demokracije, bodisi, da jih je kaj zadrževalo pokazati čisto dlan pred svet.

Demokracija, ki je z občutkom manjvrednosti vladala v KZ Marija Grac pri Laškem, ni demokracija. Videti napako člana upravnega odbora, pa ne zahtevati javno ali kakorkoli zadoščenja pravici, češ krivec je komunist, ne more nikoli biti osnova demokracije. Pa ne samo, da je tako stališče škodljivo za delovno skupnost, to omahovanje in »uradno« prikrivanje resnice, ki pa do ljudi prihaja »neuradno« po ovinkih, je voda na mlin sovražnikom, ki z velikim veseljem tako reč širijo, češ ni demokracije pri nas.

Demokracijo žali tudi petolizništvo, uslugarstvo, upogibanje glav napram »uradni« nadrejenim. To prihaja pri nas na dan v različnih oblikah. To so izločki, vendar jih je še cela vrsta. Na primer delavec kritizira ker ima morda prav, ali pa stvari ni razumel. Pa nekdo s predsojdom višje pameti zavre demokracijo s sila za pleteno razlago in lopne po njem. Če nisi zmožen človeku pojasniti, da ti bo iz svojega prepričanja dal prav, potem je bolje, če molčiš!

Človek je že nagnjen k temu, da svoje mišljenje vsiljuje drugemu. Z ene strani je to prav. Moč ideologije je v tem, če je tako prepričljiva, da si podvrže nasprotnika. Toda to je moč prepričevanja, popolnega osebnega prepričanja in kar je najvažnejše, znanja. Primitivna razlaga več škoduje kot koristi. Zato mora ta, ki hoče vzgajati, vzgojiti naprej sebe.

In še eno za tiste, ki najbolj kričijo, da ni demokracije:

Imam znanca, s katerim pridem navzkriž po kakem vprašanju. Vsi mi svoje mišljenje, mojega ne poslušajo in če ne potrdim, pozeleni kot kušar. Je to demokracija? Človek. Se za demokracijo bivašega kova ni sposoben, kaj šele za socialistično demokracijo. Ta človek, k sreči brez moči, bi bil najslabši diktator, če bi se dokopal oblasti.

Mi smo za demokracijo naše skupne volje, našega skupnega cilja. Le taka demokracija koristi delovnim ljudem, vse drugo je ničev. Koror hoče demokracijo, mora biti pripravljen na dolžnosti do družbe. Vselej je treba reči: Družba in jaz. Kajti drugače bi bilo tako kot tisti, ki je stopil pred ogledalo in pokazal na svojo podobo rekoč: »Nič me ne briga kaj se s tabo zgodi.«

Savinjski vestnik

GLASILO OSVOBODILNE FRONTE MESTA CELJE, OKRAJEV CELJE-OKOLICE IN ŠOSTANJA

Celje, sobota, 14. februarja 1953

LETO VI. — ŠTEV. 6 — CENA 6 DIN

Ureja uredniški odbor. Odgovorni urednik Tone Maslo. Uredništvo: Celje, Titov trg 1. Pošt. pr. 123. Tel. 20-07. Ček. rač. 620-T-230 pri NB FLRJ v Celju. Tisk Celjske tiskarne. Četrtletna naročnina 75, polletna 150, celoletna 300 din. Izhaja vsako soboto, Poštama plačana v gotovini.

V libojski keramični tovarni so se pomenili o mnogočem, vendar bi se lahko še več

Sindikalni občni zbor je za vsak delovni kolektiv praznik, takega razpoloženja pa na sobotnem občnem zboru v Libojah ni manjkalo. Dopoldan je bil dela prost dan in nad 95 odstotkov članstva se je v jutranjih urah zbralo v preurejeni kino dvorani.

PORAST ČLANSTVA V LANSKEM LETU — KAJ PRAVI CERENAK MIHA

Poročilo o delu sindikalne podružnice je podal tov. Stanič, predsednik upravnega odbora podružnice. Kakor je povedal, je imela podružnica lep uspeh pri pridobivanju novih članov v članstvo sindikata. Lansko leto je bilo včlanjenih komaj 75 odstotkov vseh zaposlenih, letos je pa ta odstotek narasel na 98 odstotkov.

Zanimiva je in misliti da izjava delavca Cerenak Miha, ki se noče vključiti v sindikalne vrste, češ da bo član ZSJ tedaj, ko bo nedelja na petek. To je izrazito stališče nerazgledanega, morda tudi sovražno nastrojenega in zapeljanega človeka. Ko tako odklanja pomembnost sindikalnega gibanja, bi morda bila šola zanj, če se sindikalna podružnica zanj ne bi zanimala in ga pustila tudi takrat ob strani, ko se v svojem delu bori za dvig standarda, za korekture tarifnega pravilnika, za lepše delovne pogoje. Zdi se, da nekateri naši delavci tega ne razumejo, ker gledajo le na osebne koristi.

IZOLIRANOST MED RUDNIKOM IN KERAMIČNO SE IZRAVNAVA

Baje se je to stanje svoječasne izoliranosti med Keramično tovarno in Rudnikom popravilo, čeprav slika na zboru tega ni pokazala, saj ni bil navzoč nobeden gost tega najbližjega sindikalnega odbora. Popravilo se je v pogledu kulturno-prosvetnega dela, kjer se že kaže skupno delo, kar je tudi pravilno, saj delavska kultura je nedeljiva.

SKRB ZA DVIG STROKOVNEGA KADRA IN SPLOŠNO KULTURNO STOPNJO DELAVSTVA

V Libojah imajo keramično šolo, ki nudi delavstvu, predvsem pa mladini potrebno znanje za tvorstne poklice. Manj so v kolektivu uspehi s seminarji, ki naj bi delavstvo, predvsem pa člane delavskega sveta seznanili s problemi in reševanju tekočih nalog v delavskem samoupravljanju. Tu je baje bilo premalo volje in prizadevanja. Sindikalna podružnica pa je vendar v tem pogledu storila vsaj nekaj koristnega z ekskurzijami v razne sorodne tovarne širom po naši državi.

Velik uspeh libojskih delavcev je v tem, da so končno nabavili kino-projektor in uredili dvorano, tako da sedaj v tem kraju film dviga politično, strokovno in kulturno obzorje ljudi v tej senčnati dolini. Knjižnica, ki je sedaj v okviru »Svobode« razpolaga z velikim številom knjig, vendar se zdaj podružnica bori, da bi mogla izposojevalnica biti čim nižja, tako da bi delavci rajši in lažje posegali po knjigah.

SINDIKALNA PODRUŽNICA BI MORALA BOLJ POSEGATI V SPLOŠNE PROBLEME TOVARNE, MESTOMA PA JE BILA TUDI NJENA VLOGA PODCENJEVANA

Dokaz, da ni bilo delo v pogledu upravljanja tovarne dovolj razvito med članstvom je že to, da seminar ni uspel, čeprav ni mnogo koristil članom DS in UO ter članstvu sploh. Mnogo več bi se lahko posvetili tudi vprašanju ljudske samouprave, da bi bilo ljudem povsem jasno, da se standard ne zrcali

zgolj v plačah, temveč v splošni dejavnosti, komunalnih delih, dvigu splošnega standarda itd. Če bi vsak delavec vedel to, da mu s tem ni dosti pomagano, če si seveda komfortno hišo, mora pa, čim stopi iz nje hoditi do kolena v blatu po neurejenih cestah, če v hiši ne bo imel elektrike, če bo kino, knjiga, gledališče in drugo tuja stvar, bi bil del uspeha dosežen. Zdi se, da se o tem vse premalo pogovarjajo. Človeku je treba pustiti besedo, čeprav je napačna, saj le tako spoznamo, kje razgledanost zašepa in kaj je treba popraviti. Tako bo vsak na neprislilen, prostovoljen način prišel do pravega gledanja na družbeni razvoj. Saj ni človeka, ki bi dobro ne spoznal, če mu prav razložimo seveda, razen onih, ki jim je standard steklenica in torišče duševnega življenja gostilna. Tem pa itak ni pomoči in mimo takih mora tudi demokracija z zaprtimi očmi.

Podružnica ni bila dovolj upoštevana pri dajanju svojih mišljenj ob odpuščenju delovne sile. Zgodilo se je, da so šli mimo podružnice in niso upoštevali, da je to stanovska delavska organizacija, ki štiti posameznika, medtem ko gre delavskemu svetu za uspehe v celoti in v splošnem okviru podjetja. Tudi za stanovanjske prilike, za zaščito dela in izboljšanje delovnih pogojev, kakor za brezhibno ureditev tarifnega pravilnika, bo sindikalna podružnica morala najti več časa, dela in prizadevanja, zagotoviti pa si mora avtoriteto.

BESEDA NI ŠLA PRAV OD UST — PA VENDAR NEKAJ DOBRIH PREDLOGOV

Povoda za razpravo, po besedah tov. Staniča, dalje tajnika podružnice tov. Marčijana, predsednika delavskega sveta, predstavnik GO ZS iz Ljubljane tov. Plazarja, predsednika OSS tov. Medveda, je bilo dovolj. Osnova za razpravo je bila načeta z vsemi mogočimi problemi. Vendar beseda kar ni mogla iz ust in če je šla je šla trdo. Vsaka pa je imela v ozadju tehtne probleme naložene bodisi na napake, bodisi na bodoče delo.

Tovariška samopomoč bi morala biti obilnejša. Mogli bi po vzgledu sosednjih organizacij uvesti tudi pomoč ponesrečenim delavcem ali družinam ponesrečenec. Nihče ne ve, kje ga čaka in če pride, je vsak dinar dobrodošel.

Razprava je pokazala tudi to, da bodo morali verjetno še enkrat temeljito pregledati že popravljeni tarifni pravilnik. Pokazalo se je namreč, da kljub temu, da so pravilnik obravnavali po oddelkih, delavci nimajo enotnega mišljenja. Verjetno pa so sem in tja napake. Delavci bi se morali okleniti tudi pravice pritožbe in kakor se mi zdi, da tudi takrat, ko je pravilnik bil v popravljanju, niso vsi sodelovali. No in v tem tiči zajec. Dober član sindikata, ki živi z organizacijo, bi ne bil nič presenečen. To je dokaz, kako škodljiva je lahko nezainteresiranost, kako zgrešeno je mišljenje Cerenaka, ter kako narobe misli tisti, ki pravi le JAZ, pozabi ali noče pa pristaviti MI.

Minulo je dopoldne, ne rečem neko-ristno. O, še prav koristno je bilo. V libojski dolini so se začela dramiti mišljenja, kresati besede, toda lahko bi se še bolj. Novolizvoljeni predstavniki sindikalne podružnice bodo imeli lažje delo in več uspeha, če bodo to razgibanost razširili in podžgali, da bo zagorela s plamenom. Vsem besedo, vsak naj pove kar želi, toda kdor govori naj bo pripravljen tudi na odgovor. Vsak je morda zase dovolj pomenen, ni pa rečeno, da bi bil pameten tudi za vse druge. Poštena beseda in nič zamere.

VSEM OBČINSKIM ODBOROM OF V OKRAJU CELJE-OKOLICA

Za zbiranje pomoči poplavlencem v Zapadni Evropi, zlasti v Holandiji je bil danes pri Okrajnem odboru OF ustanovljen okrajni odbor za pomoč poplavlencem v Holandiji, ki bo vodil celotno nabiralo akcijo v okraju.

Naročamo vsem občinskim odborom OF, da takoj ustanove občinske odbore za zbiranje pomoči poplavlencem, ki naj štejejo po potrebi 3 do 7 članov. Zbiranje pomoči organizirajte tako, da bo le-ta enotno vodena.

Celje, dne 11. februarja 1953

Okrajni odbor OF Celje-okolica

VSEM DELOVNIM LJUDEM OKRAJA CELJE-OKOLICA

Holandijo je zadela strahovita naravna katastrofa. Razbesnelo morje je predrla nasipe in poplavlilo skoraj desetino obdelane zemlje. Cela naselja so porušena, zginilo je nad 100.000 ha plodne zemlje, ki jo je marljivo holandsko ljudstvo v stoletjih iztrgalo morju. Poleg številnih smrtnih žrtev je ostalo okrog 300.000 prebivalcev, kmetov, delavcev in njihovih svojcev brez vsakih sredstev, ohranili so le golo življenje.

Ves kulturni svet je priskočil na pomoč. Naše delovno ljudstvo, ki je samo občutilo strahote vojnega razaranja in katastrofo suše v zadnjih letih bo pač najbolj razumelo, kako dragocena je pomoč v sili. Vabimo vse prebivalstvo, delovne kolektive, sindikalne podružnice, kmetijske zadruge, organizacije, društva, ustanove in šole in vsakega zavrednega posameznika, da pokažejo svojo pripravljenost pomagati vsakemu ljudstvu v nesreči. Dobrodošel je vsak dinar prostovoljno darovan iz plemenitega nagiba.

Občinski odbori za pomoč poplavlencem naj se za vse nasvete obračajo direktno Okrajnemu odboru za pomoč poplavlencem v Celju, Sladnov trg, telefon 22-89.

Vsa nabrana sredstva čimprej odvesti na tekoči račun 625-T-216 Narodna banka, Celje-okolica.

Kdor hitro da, dvakrat da.

Okrajni odbor za pomoč poplavlencem na Holandskem.

Celje, dne 11. februarja 1953

Tajnik: Peperko Rudi

Predsednik: Svetek Andrej

PRVI DAN JE OKRAJNI ODBOR ZA POMOČ ŽE PREJEL 950.000 DIN

Zelezarna Štore je darovala 500.000 din, Okr. odbor Celje-okolica 200.000 din, Okrajna zadruga zveza Celje-okolica 100.000 din, Okrajni odbor OF Celje-okolica 50.000 din, Okrajni sindikalni svet Celje 50.000 din, Okrajni komite ZKS Celje-okolica 20.000 din, Okrajni odbor RKS Celje-okolica 20.000 din, Okr. odbor Ljudske tehnike Celje-okolica 10.000 din. Skupaj 950.000 din. Ostali delovni kolektivi, posnemajte jih!

Sindikalna podružnica steklarjev v Rogaški Slatini je bila lani s problemi podjetja na tekočem

Kakor izgleda, je bil občni zbor sindikalne podružnice v Steklarni Rogaška Slatina med najboljšimi na področju OSS Celje. Predsednik sindikalne podružnice je imel v svojem poročilu kaj povedati, kar pomeni, da je bila podružnica vse leto 1952 zelo delavna, da se je njen upravni odbor seznanjal z vsemi problemi, seznanjal članstvo z njimi na sestankih in tako pomagal delavskemu svetu in upravni odboru podjetja. Prinašamo le najbolj bistvene izvlečke iz referatov in razprave tega občnega zbora.

SLEDNJI STEKLAR JE ČLAN SINDIKATA

Med lanskoletnimi sklepi zasledimo povečanje odstotka članov napram številu zaposlenih. Letos so na tem področju popolnoma zmagali, kajti v podjetju je ravno toliko članov ZSJ, kolikor je zaposlenih.

Izvršni odbor je imel 22 rednih in 6 izrednih sej, podobori pa so prirejali sestanke, med temi je imel samo odbor brusilcev 8 sestankov. Podružnica je v celotnem obsegu organizirala 35 množičnih sestankov. V to število so vključena tudi predavanja, konference in zborovanja. Pri organizaciji krajsih seminarjev so imeli manj uspeha, zato so skušali ideološko in strokovno raven dvigati s predavanji, kakršnih je bilo 12. Delavci so letne dopuste 100 odstotno izkoristili, deloma po sindikalnih domovih in letoviščih, največ pa doma.

SINDIKAT JE BIL PODJETJU TUDI Z GOSPODARSKE PLATI V POMOČ

V velikem tekmovanju v upravljanju podjetij je imela podružnica velike uspehe, saj je bila na drugem mestu v kemični stroki v Sloveniji.

Veliko pozornost je posvetila ob prevzemu kolektiva v delavske roke ravno vprašanju delovne discipline in vzburjanju čuta soodgovornosti pri vsakem članu kolektiva. Obravnavali so vprašanja tatvin in pomever, kot kriminalni skupnosti, oziroma proti samim sebi.

Ko je podjetje vsled novega finančnega sistema zabredlo v gospodarske težave, so organizirali tridnevni kontrolni pregled delovnih mest in sporočili upravnemu odboru ter delavskemu svetu svoje opazke in pripombe. Na osnovi tega se je proizvodnja začela vidno boljšati in rasti posebno v zadnjih mesecih lanskega leta. Takrat je isto-sveta.

CELJANI!

Najhujše, kar se kakšnemu narodu lahko zgodi, je vojna, bolezen in pa elementarne nesreče. Te dni se dežele ob Severnem morju borijo z velikimi viharji. Po Holandski in Angliji je voda, veter in mrz om-srečil na tisoče ljudi in dolžnost vsega človeštva je, da tem ljudem pri-skoči na pomoč, zlasti še, ker so to večinoma mali ljudje, brez sredstev, brez vsega, saj jim je še to, kar so imeli, pobrala nesreča.

Tudi nam so ob naših nesrečah suše, pomanjkanju po vojni pri-skočili na pomoč. Zato se obračamo na vse Celjane, na delovne kolektive, ustanove, obrtnike, kmete in vsakega delovnega človeka, naj s svojim prispevkom podpre nesrečne ljudi. Delavci, nameščenci, delovna inteli-genca, kmetje, obrtniki, mladina, pionirji, vsak vaš dinar ne bo samo v pomoč sirotam, pohabljenecem, brezdomcem v Holandiji, temveč plemenita gesta vašega človekoljubja.

Prijatelja najbolj spoznamo v nesreči. Stori-mo, da delovno ljudstvo Holandije spozna našo človekoljubnost, našo socialistično željo, da naj nikakršna nesreča ne terja več žrtev, kolikor jih zahteva prvi trenutek, kajti potem je dolžnost soljudi, da jo preprečijo in da pomagajo.

Mestni odbor OF je v četrtek ustanovil odbor za pomoč poplavljen-cem. Nanj se obračajte za vsa pojasnila. Prispevke zbirajte takoj. Ob nesrečah največ pomeni hitra pomoč. — Združimo se v zbiranju pomoči onesrečenemu holandskemu ljudstvu!

Mestni odbor OF

Pogled na svet

So ljudje, ki pravijo, da je do vroče vojne še strašno daleč. Da pa je v mrzli vojni vseeno, kako presojaš nevarnost in kako jo neutraliziraš. Vsak hip je treba vedeti, kje je zlo in kakšne namene ima. Treba je delati in govoriti dobro in pošteno, ne pa govoriti eno, delati pa drugo. To zadnje, nepošteno, hinavsko znanje politiko že od nekdaj vodi Italija, pa naj bo že pod cesarjem ali pod demokristjanskim banderom. Morda se je tudi pri nas našel kak zamudnik ali okorel reaktor, ki se mu je zdelo imenitno, ker se je Dulles, zastopnik ameriškega velekapitala, ustavil v Rimu, da se prepriča in informira o položaju v Evropi. Toda kaj je slišal okoreli milijonar, od Mc Caranove komisije potrjeni Eisenhowerjev minister? De Gasperi je intriniral zoper Balkan, ki se združuje, čeprav to starim protektorjem onstran Jadrana ni všeč. Da so mejniki za obrambo Evrope v Italiji! Da se na Balkan ne spleča voziti orožja, da naj to raje ostane v Italiji! K sreči vojna zgodovina notira tudi italijanske poraze! Kajti če bi beležila samo zmage, bi Italije v vojni zgodovini moderne Evrope ne bilo. Tudi Dulles, čeprav ima simpatije v Vatikanu in Quirinalu, se spominja, kako je Italija doživela neizbrisljivo sramotne poraze v drugi svetovni vojni prav na Balkanu, ko je hotela svoj »imperio« bočno zakoličiti tudi na Balkanu. Ne moreš najti vojaka, ki se ne bi krotal ob misli, kako so moderni grški hopliti podili polentone v Albanijo pred dobrih desetletjem. In tako dalje. Snovi tu ne zmanjka. In vendar! De Gasperi je skušal Dullesa prepričati, naj v Trstu ugodi Italiji zato, da bo branila ameriške in evropske interese vzdolž svojih meja v duhu svojih slavnih 2000 letnih izročil. No, če je Dulles res predstavnik ameriškega businessa, potem bo vedel ločiti pristno robo od ponarejene. Če je res prišel pogledat, kako je Evropa »pridna«, kako pozablja na stare medsebojne spore, na razlike in brezna, ki ločijo posamezne narode, potem najbrž ne bo odletel z lahko glavo čez veliko lužo.

Združuje se samo Balkan. Tisti Balkan, čigar razcepljenost je postala že prislovična. Če bi ta del Evrope imenovali mlado Evropo, ki naj bi se od stare, zapadne nekaj naučila, bi lahko rekli z našim pevcom — pincem, da jaje več od pute ve. Kaj besede, kaj stara sovraštva. Hannibal ante portas! Treba je delati, pametno, trezno, smotno. Iskati mostov, jih graditi, utrjevati, ne pa kopati in poglabljati prepade med ljudstvi in narodi. Človeška pamet lahko ustvarja zgodovino tako, da bo človeštvu koristila, lahko pa pripravlja ugodno pot najstrašnejši katastrofi v zgodovini človeštva. Ankara, Atene, Beograd kličejo v svet: Ne zanesite se na notranje težave v SZ, na najmust mrzle vojne, na novi Blitzkrieg, ki da ga bo vodilo in odločilo ameriško orožje. Ne zanesite se na tisto, v čemer se je doslej prevaril še vsak, ki ni z odprtimi očmi pogledal resnici v obraz!

Pretekli teden je pokazal ponovno, da je samo taka realna politika naše dr-

Splošna kmetijska zadruga v Slovenskih Konjicah bo morala letos izboljšati svoje poslovanje

Preteklo nedeljo je bil v Slovenskih Konjicah občni zbor splošne KZ, ki se ga je udeležila dobra polovica članov. Po poročilu predsednika, delno pa tudi po razpravi bi človek sodil, da so se tu zbrali obrtni delavci raznih strokov, ki pregledujejo svoje delo in napake preteklega leta, ne pa, da je to občni zbor kmetijske zadruge, na katerem so kmetje in obravnava svoje delo. Zakaj tako trdim?

Večji del poročila, ki ga je podal predsednik upravnega, pa tudi nadzornega odbora, se je vrtilo okoli obrtnih podjetij, ki jih je zadruga imela. Vse bi bilo v redu, če bi ta podjetja zadržali kaj koristila in bi člani od njih imeli posredne ali neposredne koristi (na pr. predelovalni obrati in podobno), oziroma, če bi ta podjetja vsaj delala brez izgube. Toda tu ni bilo tako. Zaradi nerentabilnosti sta bili med letom ukinjeni čevljarstva delavnica (v Konjicah pa je še več zasebnih mojstrov, ki pri tem kar dobro izhajajo) in pa kovačnica. Najbolj občutno izgubo je pokazala zadruga menza (katere upravnik je bil predsednik UO zadruge), saj je v 4 mesecih obstoja dosegla kar 257.000 din izgube. Postavlja pa se vprašanje, zakaj in kako ostale tri gostilne v Konjicah delajo z dobičkom? Izgubo pričakujejo tudi pri izdelovalnici cementnih izdelkov, vendar pa tu še račun niso zaključili. Upravniki odbora je prav tako predvideval več dobička od mesnice, ki pa ni bil dosežen. Če k temu dodamo še pekarno, ki tudi ni najboljše, ostane rentabilna samo še trgovina in lesni odsek, da o opekarni, ki je tudi močno pasivna ne govorimo. Čudno pa je pri vsem tem, kako more poslovati v Konjicah 22 lokalnih podjetij in zaradi »nerentabilnosti« niso še niti enega ukinili.

Nič drugače ni s pospeševalnimi odseki, čeravno mu poročilo ni posvečalo toliko prostora, kot bi bilo potrebno (izgledalo je, da so to postranske stvari pri tej zadrugi). Splošna ugotovitev je bila, da so le-ti obstojali na papirju, niso pa bili življenjski organ v zadrugi. Po-

žave edino pravo sredstvo v obrambi miru in svobode. Vprašanje je, če bo rožljanje z orožjem na Daljnem vzhodu kaj več doprineslo k miru. Evropa deloklade na Formozi nič kaj ne pozdravlja. Tudi če gre samo za demonstracijo, človeku ni simpatična misel, da bi Kumintang s Čangkajšekovimi oprodami zagospodaril še kje drugod kakor v svoji ogradi na Formozi. To je prav tako, kakor če bi hoteli Evropo ozdraviti z nacističnimi mrtvaki, ki vstajajo od mrtvih v Nemčiji in Avstriji ter iščejo zveze s kolaboracionisti v Franciji, z angleškim fašizmom Mosleyem, s Francijo še celo in — to pa je najvažnejše in najnevarnejše — tudi s SZ. V vsem tem je neka globoka, tragična logika, ki jo izraža slovenski pregovor, da enaki ptiči skupaj letijo. In to je memento za vsakogar, ki hoče v zmešnjavi in stiski časa utirati pravo pot.

vedali so sicer, da naj bi letos bolje delali, nihče od odbora pa ni pojasnil, zakaj že lani niso. Če vzamemo, da sta v okolici Konjic najbolj razširjeni panogi sadjarstvo in vinogradništvo poleg živinoreje, pač ni treba posebej poudarjati, da bi ti odseki sprico potrebne obnove vinogradov in sadonosnikov imeli dela pač dovolj. Podobna je stvar z melioracijo zemljišč, z nabavo plemenke živine itd. Pri tem bi lahko mnogo pripomoglo kmetijsko združeno posestvo Golič, ki se je lani priključilo iz prejšnje samostojne KDZ. Mimogrede bodi omenjeno, da so dosegli lani zelo dobre rezultate v proizvodnji, za kar pa gre večja zasluga tistim, ki so tam delali in posestvo vodili, kot pa upravni odboru. Člani splošne KZ so skrajali bili proti tej združitvi, ker jim pač tega nihče ni dovolj obrazložil in je bila združitev izvedena z »brzino«.

Zanimivo je, kako je upravni odbor »skrbel« zato, da bi vsi vplačali deleže. Od 112 članov, kolikor jih zadruga šteje, je celotne deleže vplačalo šele 20 članov, vsi ostali pa so še dolžni. Pa tudi tu ni noben član dosežanega odbora pojasnil, kaj je odbor zaradi takega stanja pokrenil. Povedali so le to, da ima zadruga le 20 in nič več članov, naloga novega odbora pa bo, da te deleže čimprej zbere. Tudi pri ostalih nalogah odbor ni pokazal tiste aktivnosti, ki bi jo od njega člani pričakovali, če je že niso zahtevali. Bilo je že govora o nabavi traktorja (večina sosednih zadrug ga že ima), dalje o mlatilnici in drugih strojih, toda nihče ga še ni kupil, zato ga zadruga še nima.

Vse to se je brez dvoma močno odražalo pri finančnem gospodarstvu zadruge. Čistega dobička je dosegla le

blizu pol milijona dinarjev, v pogojih kakršne ima in ob dobrem gospodarskem vodstvu pa bi dobiček znašal najmanj trikrat toliko, če ne še več.

Toda, kje je bila krivda, da je zadruga v lanskem letu nazadovala namesto, da bi šla naprej? Eno kar je treba takoj povedati je to, da se je tudi v KZ močno odražalo politično delo v Konjicah, o katerem je bilo v zadnjih mesecih mnogo napisanega. V zadrugi tudi še ni v dovoljni meri prodrla demokracija, kar nam dokazuje izredni občni zbor lani v juniju. Na tem zboru, kjer je bilo navzočih le malo kmetov, so navzoči potrdili izvolitev kandidatov, ki so bili že vnaprej pripravljeni in o katerih niso razpravljali, če bodo le-ti sposobni voditi zadrugo. Takrat tudi ni nihče pazil na sestav odbora, zato ni čudno, če sta bila v celotnem odboru le dva kmeta. Da ti, sicer dobri in poštenu ljudje niso imeli toliko razumevanja za delo zadruge, je popolnoma jasno. Prav tako pa je tudi razumljivo, da kmetje v tak odbor niso imeli pravega zaupanja. Pripomba zadrugnika, da kmetijska zadruga ni bila kmetijska ne po vsebini in ne po delu ter da take kmetijske zadruge, ki kmetom ne pomagajo, bolje da ni, je bila v celoti na mestu. Tudi sodelovanja med odborom in članstvom ni bilo, odbor ni poznal teženj članov, ti pa v njem niso videli svojega organa.

Vse to pa nalaga članom KZ v Konjicah, da v letošnjem letu primejo bolj krepko za delo, zadrugniki ne bodo smeli več dopuščati, da bi zadruga zaradi nedelavnosti posameznikov nazadovala, novoizvoljenemu odboru pa bodo morali bolj pomagati kot so mu doslej.

L. V.

Vprašanje prostorov za vajensko šolo se ne premakne z mrtve točke

Dopisnik H. I. nam je v 4. številki »Savinjskega vstnika« sporočil veselo vest, da se je vprašanje šolskih prostorov v Celju premaknilo z mrtve točke. Kdo bi ne bil vesel prijetne vesti, posebno pa mladina in starši? Res je, da se je Mestni ljudski odbor z največjim uvidevanjem zavzel za to vprašanje in osvojil predlog za gradnjo nove šole na Polulah in nujne adaptacije vojaškega skladišča na Ljubljanski cesti za bodočo Vajensko šolo za lastno zgradbo.

Medtem, ko že potekajo priprave za osnovno šolo dokaj ugodno, saj lokalni gradbeni odbor na Polulah že zbira darila v materialu in v prostovoljnih delovnih storitvah ter se že pripravljajo osnove za velikost in obliko nove šole, se vprašanje adaptacije skladišča ne premakne z mrtve točke.

Ni dovolj, da sta se vojska in politično upravna oblast sporazumeli za prevzem objekta v šolske namene, ampak odločilnega administrativnega akta in izpraznitve poslopja še nismo dosegli. Brez tega zadnjega ukrepa nima dostopa v skladišče niti gradbeni odbor niti komisija, kaj šele projektant za adaptacijo, še manj pa gradbenik s svojim delovnim kolektivom, da bi pričel z delom. Ali niso ravno zimski meseci primeren čas za notranja gradbena dela, medtem ko bodo podjetja v polletni gradbeni sezoni čez glavo zaposlena na odprtih gradiliščih? Učiteljski zbor in gradbeni odbor z upravičenim strahom gledata v bodočnost in se vprašujeta, ali bodo dela adaptacije do jeseni gotova ali ne, ko se še niso niti pričela. Tedni in meseci teko in Vajenska šola bo v jeseni zopet na cesti.

J. K.

MARŠAL TITO SE ZAHVALJUJE ZA SPREJETE ČESTITKE

Delovni kolektiv »Tehnometal« v Celju je dobil za svoje čestitke prvemu predsedniku republike ob izvolitvi naslednji odgovor:

Delovnemu kolektivu »Tehnometal«, Celje.

Sprejmite izraze moje najgloblje zahvale za čestitke, katere ste mi poslali ob izvolitvi za prvega predsednika FLR Jugoslavije.

Zelim Vam mnogo uspehov pri bodočem delu.

(lastnorčni podpis)

Naknadno smo izvedeli, da so sprejeli za poslano čestitke odgovore tudi ostali kolektivi in organizacije, med njimi tudi Okrajni odbor OF Celje-okolica in Okr. komite LMS Celje-okolica.

Prvi partizanski praznik v Dobrni

Občinski odbor ZB v Dobrni je doletel 16. februar za partizanski praznik dobriške občine. Letos so ta praznik praznovali dva dni, in sicer 12. in 13. februarja.

Partizanski praznik v dobriški občini je bil obširen. Sodelovali sta dve patrulji, ki sta obiskali znane partizanske kraje, grobove padlih borcev, prirejali so spominske svečanosti ob spomenikih padlim in mitinge po vaseh. Tako je prva patrulja na Paškem Kozjaku obdarila šolske otroke. V Brdcih, ob spomeniku 39 borcev XIV. divizije je bila žalna svečanost, obiskali pa so prehodni mladinski dom v Vrbi in obdarili partizanske sirote. Druga patrulja je na svojem pohodu počastila grob padlih na St. Jungerti in priredila miting v mladinskem domu »Mihe Pintarja«. Ta večer je bila v kinodvorani v Dobrni uprizorjena Hudalesova »Zelena vrvica«.

Ob tej priliki je imel občinski ljudski odbor svečano sejo, kjer je bil proglašen 16. februar za partizanski praznik v občini. Drugi dan proslave so v trgu sprejeli patrulje, v kinodvorani pa je

bila slavnostna akademija, kjer je sodelovalo kulturno društvo Kajuh.

Nekaj dni pred tem je bil občinski občni zbor ZB. Pripravljen je bil dobro in množično obiskan. Stari odbor je bil v večini spet novo izvoljen, kar potrjuje njegovo dobro delo v preteklosti.

Poleg postavitve spomenika v Brdcih so se člani ZB letos v velikem številu udeležili vseh partizanskih proslav.

Ustanovili so iniciativni odbor za postavitev spomenika 35 žrtvam v Dobrni, ki naj bi spominjal domačine, domače in tuje goste na žrtve, ki jih je ta kraj dal za narodno osvoboditev.

POVERJENIKI PREŠERNOVE DRUŽBE!

Javljajte svoje točne naslove, da vam bomo mogli poslati potrebne tiskovine in podrobnejša navodila. Ne pozabite navesti koliko rednih in podpornih članov predvidevate, da boste pridobili. Za kritje stroškov je določena provizija 10% od redne članarine ter 5% od podporne članarine in naročnine na Obzornik. Svoje naslove javljajte ne glede na to, da morda z njimi razpolagajo že okrajni oziroma mestni odbori Prešernove družbe. — Naš naslov: Glavni odbor Prešernove družbe, Ljubljana, Erjavčeva cesta 12.

Fran Roš — Stane Terčak:

Smet harmonikarja Janeza

Odlomek iz filmskega scenarija: »Štirinajsta.«

Skalnate strmine v bregu. Po njih se premika spreved z ranjenci na nosilih. Borci jih nosijo z največjo težavo.

Pred kolonami se prikaže v mraku Sv. Jošt na Kozjaku. Na majhnem sedlu stoji cerkvena, župnišče, mežnarija in šola. Vse te prazne stavbe so zametane s snegom. Del kolon nadaljuje pot, del pa jih ostane na sedlu. Borci trudno posejajo v sneg.

V kmečkem hišo pod hribom vstopajo borci s štabom bataljona in njegovim komandantom Ronkom, ki ga spremlja tudi harmonikar Janez. Vsa hiša, hlev in vsilsi so polni partizanov. Pod kozolcem čistijo mitraljezi mitraljeze. Okoli kmetije so razpostavljene straže.

V kuhinji sedi ob mizi Janez s harmoniko v naročju. Ob štedilniku stoji dekla Francka. Janez igra poltiho partizanske pesmi in komaj slišno poje. Nenadoma preneha in pogleda Francko. Srečata se s pogledi in nasmeheta. Janez: »Na vse trpljenje sem pozabil, ko te takole gledam, Francka. Pa čeprav te danes prvič vidim.« Jo prime za roko.

Francka dahne: »Kako ste vsi ubogi, ki se borite za nas...« Orosijo se ji oči. Janez ji pobožno roko in ji reče: »Še nekaj mesecev Francka pa bo konec. In potem te poiščem spet. Ali tudi ti tako hočeš?«

Francka mu odgovori: »Da, Janez...« Solzna v oči se v zadregu zagleda skozi okno v zasneženo pokrajino. Pred hišo se uravnava bataljon utrujenih borcev v slabih oblekah. Pregleduje ga komandant Ronko, v na pol osmojenem plašču, ki mu odpet vihra v burji. Na hišnem pragu stoji domačini in se poslavljajo od borcev. Ronko sega ljudem v roke in se jim zahvaljuje. Kolona se začne počasi premikati. Burja vihra vse bolj.

Janez in Francka stojita pred hlevom. Janez je oborožen, čez ramo mu visi tudi harmonika. Za roko drži Francko:

»Francka, spomni se me kdaj!« Francka: »Misliha bom nate, Ivan! In obljubil si, da spet prideš...!« Janez pokaže na vrh Spika: »Ko se bo spet Spik odel v zelenje, pridem, če me prej ne požro strmine Paškega Kozjaka.«

Janez in Francka si poslednjič stisneta roke. Janez odhaja, maha v slovo, se uvršča v kolono, ki se ji priključujejo straže. Francka si je za kratak hip zakrila obraz z rokami. Ko gleda za kolono, ji po licih polze solze. Nato pobere škaf ob hišnem zidu in stopa počasi okoli hiše.

Burja zavija. Hribovje tone v noč.

Zasnežena soteska s kolovozom ob zaledenem potoku. Levo v pogorju malo sedlo z domačijo in gospodarskimi poslopji. Tu se je divizija zbiral k proboju čez cesto Dolič—Vitanje. Desno med gozdovi cerkvena sv. Marjete.

Prvi mrak. Planine so vse v snegu. Bližnji hribi rišejo pošastne sence po beli površini. S čistine s sedla se pomikajo kolone skozi sotesko. V zabelj gre komora z zgaranimi konji in mulami. Videti je ranjence na nosilih. Borci in ranjenci drgetajo v mrazu, zaviti v odeje. Zobje jim šklepečejo.

V sredini kolone se vidi štab divizije: Rudi, Vasja, Krt, Luka in ostali. Komandant divizije major Vasja komandantu Miču: »Tovariš Mičo! Z dvema bataljonoma se prebiv v dolini preko ceste in zavaruj prehod ostalih enot!« Kolone obstanejo. Dva bataljona s predhodnico kreneta previdno, pospešeno naprej po zasneženem kolovozu.

Kurir Jože drži zvezo med predhodnico in glavnino. Mane si premrzle roke in govori mimoidočim: »Ko bo udarilo tam s ceste, pa bomo pozabili na mraz, še prevroče nam bo!«

Mimo idoč bolec mu odgovori: »Tako bo vroče, da bo le malokdo izmed nas živ prišel na Pohorje!«

Jože in borci izginjajo za ovinkom...

Božidar Jakac: Kolona v zametu (jedkanica) iz knjige »Živi zid«

PO STOPINJAH SLAVNE XIV. UDARNE PROLETARSKE DIVIZIJE

V mesecu februarju obhajamo deveto obletnico največjega herojskega podviga slovenskih partizanov — pohod XIV. proletarske udarne divizije preko Hrvaške na Štajersko.

Predhodnik tega velikega dejanja je legendarni pohod II. grupe odredov poleti leta 1942 preko Koroške in Savinjskih planin.

V svojih spominih je zapisal podpredsednik Izvršilnega sveta FLRJ tov. Edvard Kardelj sledeče: »Proboj XIV. divizije predstavlja eno najslavnejših strani herojske borbe Narodnoosvobodilne vojske v Sloveniji.«

S temi kratkimi, markantnimi ugotovitvami je povedal prav vse. Z njimi je dal vsem borcem popolno priznanje.

Dr. KOPAC IVAN, RAVNATELJ BOLNICE NOVO CELJE — ZDRAVNIK BRAČIČEVE BRIGADE NA POHODU

Spomin na pohod XIV. divizije na Štajersko

V noči 6. februarja 1944 smo prekoračili Sotlo pri Sedlarjevem. V brigadah je povsod vladalo vzdušje predane orbenosti in samozavesti moči ter neukrotljivosti. Ona nepopisna partizanska razgibanost, polna zdravega humora in veselja, je ugodno vplivala na razpoloženje borcev. Nič ni moglo omajati našega optimističnega borbenega poleta. Brez moči so bile tiste temne misli in zle slutnje o težkih bodočih preizkušnjah, ki so se za trenutek prihitotapile v dušo marsikaterega borca XIV. divizije, kadar je sam stal na straži ali ponoči, preden je zatisnil oči.

Pred dobrim mesecem smo bili še v Suhorju. Tu smo se dobro odpočili po težkih jesenskih bojih po Notranjski, Ribniški dolini in po Primorski. Kdo bi si mislil, ko smo se v jeseni tolkli za Rakce, Stampetov most, bredli po Cerkljanskem jezeru in se prebijali skozi nemške obroče na Javornik proti Hrušici do Črne vrha in nazaj mimo Ajdovščine in po Mašunu, da bomo čez nekaj mesecev nezadržno prodirali od Vivodine, po blatnih ravninah in koruznih njivah na Hrvaškem, ob Savi in preko nje do Čazme, pod Kalnikom, tja do predmestja Varaždina in po pobočju Ivanščice do Sotle?

Ce sem kdaj prej slišal besedo »ustaš«, me je kar zabelelo od strahu. Ob njihovih grozodejstvih in fanatičnosti smo mnogo slišali. XIV. divizija pa jim je vcepila precej strahu v njihove kosti. Nezadržno je divizija prodirala skozi vse njihove zasede. V vseh hrvaških vaseh so nas ljudje zelo gostoljubno sprejemali. Se danes se živo spominjam tiste noči, ko smo s čolni preplavili Savo. Na stotine kmetov nas je svečano sprejelo v neki vasi. Starčki, močje, žene in otroci so nas navdušeno pozdravljali, nam stiskali roke in nas objemali. Za nas so nabrali jestevin in pijače. Vsak je dobil kos kruha, krepak kos slanice ali prekajenega mesa. To se je dogajalo povsod, kamor smo prišli. Hrane ni manjkalo. Koruzni žganec so vsak dan kar plavali v masti. Bi-

lo je skoraj vsega preveč, saj se je naše črevesje že odpravilo takih dobrin. Njihovo gostoljubnost smo plačevali z lepo partizansko pesmijo. V Čazmi se je na mitingu, ki so ga organizirali divizijski kulturniki, zbralo na tisoče ljudi. Govori aktivistov, našega divizijskega komisarja Krta, recitacije Kajuha, deklamacije mladincev, pesmi divizijskega pevskega zbora pod vodstvom dirigenta Marolta, solospeli orjaškega Urha, šaljive točke bolničarja Svejka, glasba harmonikarja Janeza in drugih muzikantov — vse to je čudovito razgibalo tisočero množico. Parole o »bratstvu in edinstvu« niso bile samo na papirju ali na jeziku, njih je takrat vsakdo začutil globoko v srcu, saj so nas spajala ista domovinska čustva, isti gnev do sovražnika in ista želja po svobodi in lepši bodočnosti.

Predhodnice in minerke so v noči 6. februarja 1944 neopazno odstranili bodočo žico in nastavljen mine ob Sotli, obraščeni z redkim drevjem in grmičevjem. Več kot kilometer dolga kolona je prekoračila mejo po zasilni brvi preko Sotle. S tem se začela krvava in mučeniška pot XIV. divizije po Štajerski tja do Koroške. Zaman so pretkani hitlerjevski poveljniki zbrali 20.000 dobro oboroženih in izurjenih vojakov. Divizija se je noč in dan tolkla z njimi, skoraj mesec dni v snegu in mrazu brez zadostnega počitka in ustrezne hrane, premagujoc silne telesne napore. Junaško je prebijala njihove obkoljevalne obroče, nepričakovano napadala sovražne postojanke in položaje, odbijala njihove napade in se stalno zmužnila iz sovražnikovih klešč.

Divizija je močno krvavela, toda iz krvavela ni, čeprav sta marca »Štajerski gospodar« in »Marburger Zeitung« širokoustno oznanjala, da je »Štirinajsta« uničena. Divizija je s tem častno izvršila svojo nalogo. Kri padlih in ranjenih herojev pa je postala seme množičnega upora štajerskega ljudstva proti nemški tiraniji.

vzožje švabskih položajev na drugi strani ceste. Zopet se vsujejo rafali iz švabskih položajev.

Onstran ceste v strmino proti nemškemu mitraljezkemu gnezdu se plazi Milenko s tovariši z odvitimi bombami. Hip nato se vidi, kako mečejo bombe. Divji klici: »Juriš!« Z bombami sekajo na vse strani.

V mitraljezkem gnezdu ležita dva mrtva Nemca ob razbitem mitraljezu. Trije Nemci beže, na begu se zadet zgrudi še eden. Partizani so zavzeli gnezdo. Takoj se razvrščajo v daljavo in širino oprežujoč v dolino, iz katere pričakujejo prihod tovarišev.

Komandant Mičo in Efenko še zakadita s svojimi borci preko ceste za Milenkoma.

Umikajoči se Nemci dobe z leve in desne ojačenje in zopet pritisnejo. Zep se zopet zadrigne.

Samo štirje bataljoni XIV. divizije so se prebili v Pohorje. Zdaj so ločeni od glavnine divizije, ki se mora umakniti.

Gozd v snegu, skozi vejeve se blesti jutranja zarja. Skozi gozd se umika glavnina divizije nazaj na Kozjak. V sredini kolone se komora in ranjenci počasi premikajo dalje.

V jutranjem soncu so ožarjeni vrhovi planin. Celotno utrjenih kolon se vzpenja v strmo čistino. Tik pod njenim vrhom stoji majhna lesena hiša, pred njo je lesen plot. Prve patrulje se sučejo že okoli hiše. Del glavnine, ki je že v drugi polovici čistine, se izmučen ustavlja. Borci se sesedejo v sneg in ne morejo naprej. Mule in konji se ustavljajo. Komandanti prigovarjajo in hrabrijajo borce, naj čimprej prekoračijo strmino. V koloni je tudi harmonikar Janez, s harmoniko na rami. Obstane in se ozre na hrib na nasprotni strani, kjer se vidi Frančin dom, kjer je prejšnji dan divizija obstala.

Posamezni borci se priplazijo do plotu, ga preskakujejo in se stiskajo v zavetje hiše in gospodarskega poslopja. Do plotu se priplazi tudi Janez. Harmonika se mu otepa na ramah. Po vseh štirih se počasi bliža plotu. Znoj mu v curkih kaplja po obrazu. V rokah drži puško. Stisne se k plotu in globoko diha. Z nasprotnega pobočja se vsuje

curek mitraljezkih strellov. Za trenutek streljanje preneha. Janez se z veliko težavo dvigne in skuša prekaliti plot. Ta hip se zopet vsuje toča krogel okoli Janeza in ga zadene, ko ravno visi na plotu. Harmonika na rami mu je preklunjana. Iz prsi mu curlja kri, kaplja za kapljo na sneg. Janez visi na plotu. Krogle žvižgajo okoli njega. Vidi se njegov blede, trpeči obraz. V smrtnih mukah hoče okreniti glavo v smer, od koder streljajo Svabi na kolono.

Janez s harmoniko na ramah zdrkne mrtev s plotu nazaj v sneg. Se se slišijo močni rafali.

Najvišji vrh Kozjaka Špič je ves v jutranjem zimskem soncu. Njegovi zasneženi skladi žare v jutru.

Skozi sneg se prebija Francka po strmini k leseni hišici, kjer je prejšnji dan padel Janez. Naleti na tri mrtve partizane v snegu. Mimogrede pogleda prvega mrtveca, nato više ležečega drugega. Približa se plotu in nenadoma obstane brez diha in se zgrabi k srcu. V snegu tik plotu je zagledala Janezovo prestreljeno harmoniko, pod njim mrtvega partizana. Prihiti in iz snega dvigne mrtvo Janezovo glavo. Obraz se ji spaci v bolečini, nato omahne z glavo na mrtvečev prsi. V krčevitem joku izbruhne: »Janez! Ti! Krč!«

Ce čas odločno dvigne glavo, povzdigne pest, nato boža mrtvo Janezovo glavo. Z nosili iz vej se približata dva kmeta od hiške zgoraj. Nosila položita v sneg in obstaneta pred Francko.

Prvi kmet vpraša: »Koga iščeš tu, Francka?«

Francka mu odgovori: »Janez je mrtel!«

Drugi kmet: »Poznala si ga? Prsi so mu prestrelili! Je bil iz naših krajev?«

Francka: »Slovenec je bil! Junak! Padel je za domovino!«

Prvi kmet: »Pokopali ga bomo tam na vrhu!«

Vsi trije ga naložijo na nosila, potem ko so mu sneli harmoniko. Kmeta dvigneta nosila. V tem najde Francka Janezovo titovko in puško v snegu. Puško poljubi in stisne k sebi. Vsi počasi stopajo navkreber. Francka je zadnja s titovko, puško in harmoniko v rokah. Oči upira v mrtvega Janeza. V široko razprtih očeh ji gori velika žalost.

Nepozabna Bračičeva brigada na Bohorju

Bilo je 9. februarja, ko je začelo močno snežiti. Vso noč je trajal dolg naporen pohod divizije. Ko se je svitalo se je naša brigada ustavila na pobočju Federmausa. Komandant Gedžo mi je pokazal samotno bajto ob pobočju hriba, kamor naj spravim pod streho 10 ranjencev, da se malo ogrejejo, kaj toplega zaužijejo in da jih preobvežemo. V revni koči nas je prijazno sprejela postarna suha ženica. Brez godrnjanja,

Pohod XIV. divizije je zasledoval in tudi uresničil dve glavni nalogi, ki jih je zadal Glavni štab Slovenije in CK KPS. Ti nalogi sta bili:

1. Da bi divizija vsestransko pospešila razvoj že obstoječih partizanskih enot na Štajerskem in da bi s svojimi ogromnimi vojaškimi izkušnjami zanimala vseljudsko oboroženo vstajo.

2. Da bi s svojim sunkom rušila na Štajerskem prometne poti in obenem razbremenila partizanske enote na jugu, kjer je bila v teku VI. nemška ofenziva.

Divizija je štela na začetku pohoda okoli 1100 borcev. Točno število preživelih borcev ni znano. Trdijo, da je živih borcev, ki so se udeležili tega pohoda še okoli 80.

da bi ga rešila, pa ni šlo, obakrat so se morali vrniti. Skozi točo krogel, ki so jih bruhal sovražni mitraljezi iz nasprotnega hriba ni bilo mogoče rešiti našega bolničarja. Nemci so ga ranjenega ujeli. Kakor smo zvedeli kasneje je bil kot talec ustreljen v Zrečah. Zgubili smo zvestega tovariša in prijatelja ter dobrega bolničarja.

Borba se je vse močnejše razvijala. Naši so krčevito držali položaje po Bo-

enkrat zarohni kakih trideset metrov od mene: »Vorwärts! Hura! Hura! Feuer!« Toča krogel se je usula na nas. Nemci so planili proti nam, kot bi padli z neba. Vrgel sem se na tla in se stisnil za bližnje drevo. Vsako bežanje v tem trenutku bi bilo usodno, saj sem bil prva in najbližja tarča besno streljajočih Svabov. Ranjenci, mule, borci, kulturniki in kuharji, vse se je usulo kot plaz po smrečju in grmovju. Toda med tem smo že zastisnili glas hrabrih komandantov Gedža in Tigra, ki se v takih trenutkih nista tako hitro zmedla kot mi: »Juriš, nazaj!« Po gozdu so odmevala rezka povelja in bodrilno kričanje »Juriš, juriš, juriš!« Gedžo je strgal bližnjemu borcu iz rok mitraljez in kar stoji streljal proti napredujočim Svabom. Po gozdu je pokalo, rohnelo, jač pa sem ležal, zvit kot polž za drevesom med dvema ognjema. Kakih dvajset korakov od mene se je po trebuhu plazil v belem površniku oblečen nemški »gorski lovec« in spuščal rafale iz svojega mitraljeza kot obseden. Mene ni videl. Plazil sem se naprej in iskal novega zaklona. »Ce še čakam, bo še stopil na mene,« sem si v mislih dejal. V tistem trenutku sem skočil kot zajec iz grmovja in stekel sem po goščarju proti našim. Okoli mene je nekaj završalo, sam ne vem, kako sem prišel do naših položajev. Malo je manjkalo, pa bi me nekdo od naših ustrelil, ker je mislil, da sem Svaba. Ves zasopel od teka in smrtnega strahu sem padel v majhno kotanjo in tam od onemoglosti obležal. Ko sem prišel k sebi, sem opazil za bližnjo debelo bukvijsko komandanta Tigra, ki je stal mirno pred našim brigadnim poveljnikom Gedžo. Tiger je dostojanstveno s pestjo salutiral svojemu komandantu in glasno rekel: »Razumem...!« Dobil je povelje, da mora na čelu svoje čete jurišati. Po nekaj minutah se je iz grmovja usula tropa raztrganih, zamazanih in razjarjenih borcev, pred njimi je z brzostrelko v roki jurišal Tiger proti nadutim Svabom. Vnel se je boj iz neposredne bližine, prsi ob prsa. Med Svabi je zavladala panika in nič ni pomagalo besno kričanje in poveljevanje nadporočnika von Ritschla, poveljnika napadajočih Nemcev. Svabi so začeli panično bežati, naši so jurišali za njimi in jih podili v dolino. Le njihov poveljnik je bil toliko nadut in trmast, da je s peščico svojih fanatičnih vojakov vtrgal na svojem položaju in spuščal rafale na naše borce. Kriki in pokanje se je že precej oddaljilo od nas, le komandant Tiger in Bunc na eni strani ter nemški poveljnik na drugi strani so se v neposredni bližini kakih 20 metrov drug od drugega zagrizeno bojevali. Prvi je padel zadet v čelo naš komandant Tiger. Hip nato je pod maščevalnimi streli hrabrega njegovega pomočnika tov. Bunca omahnil zagrizeni nemški poveljnik.

Začelo se je mračiti, ko je bila končana bitka. Pokanje je utihnilo, dim in smrad smodnika se je razkadi. Zavladala je tišina. V gozdu je ležalo mnogo mrtvih Nemcev. Za debelo bukvijsko v snegu je bilo takrat naše kirurško prevezovališče. Semkaj so med borbo prihajali ranjenci sami, ali pa so jih prinašali bolničarji. Med sikanjem krogel smo jim povijali rane in nudili ostalo zdravniško pomoč. Mračilo se je. Bližal se je tretji večer, ko nismo spali, niti kaj toplega užili. Pozno ponoči je Tigrov bataljon Bračičeve brigade nosil v dolgi koloni ranjence in svojega mrtvega komandanta po zasneženi gori proti štabu XIV. divizije.

Božidar Jakac: Čez Sotlo (jedkanica) iz knjige »Živi zid«

s solzami v očeh, je pristavila lonec vode na štedilnik in skuhala prežgano juho in koruzne žgance. Toplota v bajti nas je omamila. Ko smo previli rane našim ranjencem, smo kar sede zaspali, naslanjajoč se na mizo. Zunan je bil mrzel veter, pomešan s snežinkami. »Zdaj se pa le zdromite, jed je na mizi!« pravi mamica. V tem trenutku pa je parkrat zamolklo zahreščalo v nasprotnem hribu in po grapi so začeli odmevati rafali mitraljezov. Zganci in prežganka nam niso bili namenjeni. »Hej, zbudite se! — Svabi! Moramo naprej! — Na vrh hriba, na položaje! Hitro, če ne bo prepozno!« je vzklilnil bolničar Drago, naš priljubljeni zobar, doma iz Ljubljane. Ranjence smo hitro spravili na mule in konje in že smo se vzpenjali po pobočju hriba proti vrhu. Na mah je izginila utrujenost iz naših nog, glava je postala vroča, zenice široke, ustnice suhe, sam ne vem, kako smo prišli na vrh. Krogle so sikale okoli nas. Eksplzivke so pokale za nami in pred nami, kot bi nekdo stresal pasje bombe iz nahrbtnika. Vsi smo srečno prilezli v zaklon na gredenu, le dobri tovariši Drago je ranjen obležal na pobočju hriba. Komandant Gedžo je dvakrat poslal močno patroljo,

KRAJEVNI ODBOR ZVEZE BORCEV
II. ČETRTI CELJE-MESTO

Vabi članstvo Zveze borcev NOV in ostalo občinstvo mesta Celje na

SVEČANO ODKRITJE SPOMINSKE
PLOSČE PADLIM AKTIVISTOM
NARODNOOSVOBODILNE BORBE

Odkritje spomske plosče bo v nedeljo, dne 15. februarja 1953 ob 10.00 urah v Stanetovi ulici na hiši števil. 15 (poslopje Narodne banke). Da bi se častno oddolžili spomnu padlih aktivistov, vabimo k čimvečji udeležbi. Odbor

Prenos ranjencev

Iz Celja ...

KREMATORIJ V CELJU

V zadnjih letih se je pričelo Celje hitro razvijati, razširjati v vseh smereh in se v hitrem tempu približuje našemu idealu modernega mesta. Popravljamo ceste, obnovljamo nasade in začeli smo z gradnjo novih stanovanjskih blokov, ki rasejo iz tal na vseh koncih. Ulična razsvetljava postaja velikomestna, tudi trgovine, gostilne in izlozbe se urejajo. Vendar manjka še nekaj, da bo Celje postalo res napredno mesto, to je vprašanje pokopališča.

O tej stvari je bilo že veliko govora in tudi razburjanja ni manjkalo. Vendar ni prišlo do zadovoljive rešitve. Ukinjeno je bilo staro slovensko okoliško pokopališče in tudi pokopališče bolnice in tako ima sedaj samo eno, tako imenovano bivše nemško pokopališče v Cretu.

Tudi to pokopališče bo v kratkem času premejeno. Treba ga bo razširiti, ali pa prenesti drugam, in tako bo pokopališče požrlo vedno več rodovitne zemlje. Edina rešitev tega vprašanja bi bila zgraditev krematorija. Da tega še nismo poprej dobili je bil v veliki meri kriv tudi verski mysticism, ki ga je ščitila v stari Jugoslaviji vladajoča klika.

Marsikdo bo ob tem predlogu neverjetno zmajal z glavo, češ Celje je premlajno, saj še druga večja mesta nimajo krematorija, kakšno bo z materialnimi sredstvi za gradnjo itd. Vendar ta problem ni tako težaven, kakor izgleda. Sama zamisel upepelitve ima že mnogo pristašev in simpatizerjev, saj so bili že v predprilski Jugoslaviji naprednejši ljudje včlanjeni pri »Plamenu« ali »Ognju«. Ti so plačevali tudi prispevke, da bi se jim izpolnila želja, da bi bili po smrti upepeljeni. V novi Jugoslaviji pa je potrebno, da se za-

misel krematorija splošno popularizira in postane množična.

Razlogi za to so čisto enostavni in jasni: Iz ekonomskega stališča je upepelitev mnogo cenejša kot pokop, ki stane okoli 10 do 20 tisoč din. K temu pridejo še pristojbine za grob in stroški stalnega vzdrževanja. Stroške spomenika sploh ne omenjamo. Pristojbina za upepelitev pa bi bila minimalna, hkrati pa bi odpadli tudi vsi drugi stroški. Iz zdravstvenega stališča je na vsak način bolj priporočljiva upepelitev kot pokop. Saj je bilo slovensko pokopališče ukinjeno prav zaradi zdravstvenih razlogov, ker je ogrožalo pitno vodo okoliškega naselja.

Tudi iz estetskega stališča je upepelitev prikladnejša kot pokop. Pri upepelitvi se človek spremeni v najkrajšem času v prah in pepel, ki ga lahko ponešemo v okusni žari tudi na svoj dom in se nam ni treba ločiti od njega. Je še mnogo razlogov, ki govorijo v prid upepelitve, vendar smo navedli samo najglavnejše.

Iz tehnične strani zamisel ni tako težavna, kakor na prvi pogled izgleda. Imamo lepo preurejeno in razširjeno mrliško vežo na pokopališču v Cretu in bi bilo potrebno dozidati samo še dvorano za sežiganje. Po mišljenju strokovnjakov inženirjev to ne bi bilo zvezano s prevelikimi stroški in bi veljal krematorij največ 20 do 25 milijonov. Ta vsota je v razmerju z drugimi investicijami primerna, da bi jo mestni proračun lahko utrpel in bi si s tem Celje pridobilo sloves mesta s prvim krematorijem v Jugoslaviji. Če bi imeli res prvi krematorij bi prišli tudi od drugod zaradi upepelitve ter bi se s pristojbinami kmalu izplačala investicija.

Upamo, da se bodo o tej zadevi oglašili še drugi s svojimi predlogi.

Predavanju LJ. Ravnatelj Ant. Aškerc je nazorno in živo podal napredne misli in delo pesnika. Prežerna, s čimer je poslušalec zelo zadovoljen. S temeljitostjo propagando in nadaljnimi zanimivimi in dobro podanimi predavanji bo tudi v tej dvorani vedno več udeležencev.

Predavalnica na učiteljsko so v minulem tednu obiskali predvsem dijaki in vojniška mladina iz Guberja. Pogrešali pa smo med udeleženci mnogo odraslih ljudi: prostovoljnih delavcev in ostalih. Idejno in vsebinsko kvaliteto predavanja prof. Janežič Antona je nudilo v svoji lepi in skrbni izvedbi vsakomur mnogo vrednih ugotovitev — tudi tistim, ki mislijo, da o Prežernu že mnogo vedo. Častno za prostovoljne delavce v Celju bi bilo, da bi imeli pri obisku na predavanjih LJ v Celju vzgojno in vzredno vlogo ter iniciativno pri diskusijah, ki tako zelo osveže mnoga predavanja. Siv.

V STOLETJU OTROKA ...

Podrekar Marija, dijakinja 2. a razreda II. gimnazije v Celju se vozi dnevno iz Grobelnega, kjer je njen oče v službi kot železničar. Dne 6. februarja 1953 je ob prihodu v tobačnico, kar je ugotovila zdravnica na šolski polikliniki. Ta zdravnica jo je napotila s spremnim listkom v bolnico. Na tem spremnem listu je bila točno določena diagnoza.

V bolnici so zahtevali v sprejemni pisarni od dijakinje bolniški list in 250 din. Vrnila se je v šolo, prejela bolniški list in se vrnila v bolnico. Tam so jo zopet odslužili in ji rekli, naj prinese 250 din, šele potem bo sprejeta. Marija ima v Celju teto. Ta teta je od bolnice oddaljena pol drugi kilometer (Breg 18). Marija je odšla k teti z zlomljeno roko in dobila 250 din. Zdaj so jo v bolnici sprejeli, tam je čakala do 16.30, da je dobila mavec. Ob 22. uri se je odpeljala k staršem v Grobelno.

Kaj bi bilo, če bi bila to neka druga Marija, ki nima tete v Celju in ki si ne upa nikomur povedati, da nima denarja?

Brez komentarja ...

ZBOROVANJE UPOKOJENCEV

V nedeljo dopoldne je bilo v dvorani Narodnega doma v Celju zborovanje upokojencev. Zdravnik tov. dr. Mikuz je v začetku imel zdravstveno predavanje. Pravni referent Društva upokojencev v Celju tov. dr. Nendi je podal poročilo v dosedanjem poteku preveđenih upokojencev. Pri dosedanjih preveđenih so se v mnogih primerih dogodile napake, ki jih bo treba popraviti. Pri preveđenih so zelo prizadevani na primer bivši obratovodje, poslovođe in slični, ki so po svojih strokovnih zmožnostih prišli v položaj uslužbenecv. Prizadeži so zelo tudi železniški uslužbenecv. Tov. dr. Nendi je navedel več primerov, ki kažejo nepravilnosti v preveđenih.

Pravilno tudi ni, da morajo upokojenci plačevati poštno pristojbino pri prejemu pokojnine. Te pristojbine znašajo v Sloveniji mesečno okrog 2.500.000 dinarjev.

Na koncu zborovanja je bila sprejeta resolucija, ki zahteva odpravo nepravilnosti pri upokojencih, ki so prizadevale nekatere vrste upokojencev in jih zapostavile. Upokojenci naj se pravilno razvrstijo v ustrezajoče razrede. Temu primerno je urediti tudi družinske pokojnine. Poština pri nakazilih pokojnin naj se skine. Kmetijskim delavcem naj se upoštevava vsa delovna doba.

IZPRED OKRAJNEGA SODISCA

Brencelj Stanislav iz Brde pri Dobrni, je v mesecu septembru 1952 brez dovoljenja v svojem gozdu posekal večje količino lesa. Zaradi uničevanja gozda je bil obsojen na 5 mesecev zapora, pogojno za dobro tih let. — Kapez Stanko iz Prebolda ni plačeval preživitve za svojega izven zakona rojenega sina Franca Plancana. Plačal bo 2000 dinarjev. — Knez Jože je 16. 1. 1952 v Leskovcu pri Skofji vasi v stanovanju s sekirami ročajem udaril po glavi Marijo Koštomaj in jo lahko telesno poškodoval. Ob isti priliki je Koštomaj Franc najprej s kolom udaril po glavi Kerš Stefanju, nato pa še enkrat s sekirami ročajem po levi rami in levi roki ter jo lahko telesno poškodoval. Obsojena sta bila Knez Jože na 1 mesec in pol, Koštomaj Franc pa na 2 meseca zapora. — Brečko Rado je 14. 10. 1951 zvečer v Grobelcu pri Slivnici napadel Zidanski Jožeta, ga pretepel in teže poškodoval. Kazen 2 meseca zapora. — Grobelnik Franc, kmet iz Strmca pri Dobrni, si je prisvojil meseca julija 1952 v revirju Gozdne uprave Vitanje »Javora 14« prostorskih metrov jagovc in jamskega lesa v skupni vrednosti 14.000 dinarjev. Obsojen je bil zaradi tatvine na 5 mesecev zapora in povrnitve škode GU Vitanje. — Vrhovšek Mihal, kmet v Grobelnem, je v mesecu decembru

Dopisniki -

dovolite besedo ...

Dobro se zavedamo, da gledate na dogodke v našem kraju bolj spoštljivo kot mi v uredništvu. Toda razumeti morate tudi nas, da imamo širom treh okrajev veliko dogodkov, kjer vsi dopisniki mislijo enako. Če bi torej objavljali vse članke v takem obsegu, kot nam jih pošiljate, bi bilo preveliko prostora samo za dopise. Ne rečemo, da dogodki, o katerih pišete niso za tisk. So in dobrodošli so nam. Morate pa pomisliti na to, da čita časopis najmanj 20.000 ljudi in da za vse ni potrebno vsako stvar opisovati v podrobnosti. Prisiljeni smo vam krajšati prispevke. Nekateri so spoznali našo željo in nam že pišejo na kratko-informativno. Letem objavljamo v celoti vse, kar nam pošljejo. Dolgi dopisi z manj pomembno vsebino pa nam jemljejo tudi obilico dela s skrajševanjem.

V današnji številki objavljamo prispevke, ki so bili poslani v veliko širšem obsegu, kot so objavljeni. Videli boste, da se da to, kar ste pisali, povedati veliko krajše, nič manj razumljivo in tehtno. Torej pogledjte svoje članke in jih primerjajte z objavljenimi.

1951 v gozdu v Platinovcu, ki je last splošnega ljudskega premoženja, izvršil golosek na površini 21 arov in s tem povzročil neugotovljeno škodo. Obsojen je bil na 10.000 din. — Čeč Edvard, zaposlen v Cinkarni v Celju, je 18. 12. 1952 ukradel iz balkona gostilne »Ojstrica« v Celju Maruša Angeli rjuho in spalno srajco v vrednosti 3000 din. Istega večera je ukradel Tolimir Avguštin v Celju iz balkona njenega stanovanja dve otroški krili, vredni preko 5000 dinarjev in še istega večera je nameraval v gostilni »Ojstrica« izvršiti še tretjo tatvino, pri tem pa je bil zasačen in aretiran. Obsojen je bil na 12 mesecev zapora. — Marovt Amalija, mesarica iz Smartna v Rožni dolini, je avgusta 1952 na blagajniškem prejemku od 7. 1. 1952 popravila znesek 20.165 na 20.665 din, na blagajniškem prejemku od dne 22. 12. 1951 popravila datum na 27. 5. 1952 ter na blagajniškem prejemku od dne 31. 3. 1952 popravila znesek 14.700 na 34.700 din. Navedene predračene blagajniške prejemke je predložila Okrajnemu podjetju »Mesopromet« Celje-okolica v likvidaciji, kot prave. To je storila v namenom, da bi ravnatelj »Mesoprometa« Ropas Antona zavedla v zmotu, da so blagajniški prejemki pravi in da je dolgovani znesek 55.765 din že plačan in bi se ji tako črtal dolg, ki ga je imela pri podjetju. Obsojena je bila na 8 mesecev zapora, kazeno pa so ji odločili za dobo dveh let. — Jošt Rudolf iz Petrovč je kot skladiščnik na vlaku »Denačar«, vzel na železniški postaji v Beogradu 4 tračnice ter jih skrivaj z navednim vlakom prepeljal v Zidani most, od koder jih je nameraval spraviti v Petrovče na svoj dom. Kazen 40 dni zapora. —

...in zaledja

IZ BRASLOVČ

Telovadno društvo »Partizan« je na svojem običnem zboru položilo obračun svojega uspešnega dela. S svojim javnim telovadnim nastopom v poletnem času je društvo pokazalo, da je s trajnimi napor v telovadnici mogoče doseči vidne uspehe. Toda takrat so bile vrste telovadcev še majhne. Kmalu potem so se začele množiti, zlasti v jeseni, ko so učenci Vajenske šole korporativno pristopili k društvu. Ta uspeh je dosegla novoustanovljena mladinska organizacija, kateri je s pomočjo Partizana uspelo prirediti na državni praznik dne 29. novembra lepo akademijo. Tudi Zveza telovadnih društev je s svojo podporo čez 200.000 din pomagala k popolni preureditvi telovadnice, ki je vsa prenovljena privabila vase nove vrste telovadcev, zlasti mladine. Ker je sedaj to edina dvorana za vse kulturne prireditve, se odbor društva pod predstvom tov. Jožeta Omladiča bavi z mislijo, dograditi k domu še eno dvorano z odrom, da bi bilo delo v telovadnici nemoteno. Priprani smo, da se bo tudi ta idealni načrt posrečil, kar bo še bolj poživelo kulturno-prosvetna stremeljenja v Braslovčah!

KUD se je v poletnih mesecih zaradi mrtvila razšlo, vendar je velika škoda, saj so Braslovčane ena največjih občin v okraju. Res je, da ima Telovadno društvo svoj dramski odsek, Gasilsko pa pevski zbor, toda tako velike naloge, ki bi jo naj vršilo KUD, ne moreta opravljati. Ljudska knjižnica pod poštvovalnim vodstvom tov. Počaj Nežke sicer še uspešno deluje, toda krje se še ljudska univerza, ki je kraju zelo potrebna. Mladinski aktiv pripravlja uprizoritev Linhartove igre »Županova Micka«. Pričakujemo, da bo tudi to društvo oživelo.

Šolski svet v Braslovčah spada med najagilnejše v okraju. Prav posebno se je izkazal z ustanovitvijo šolske kuhinje, ki nudi 45 otrokom toplo kosilo in to najpotrebnejšim, ki hodijo po 2 do 3 ure daleč v šolo. Veliko zanimanje in dobro srce so pokazali okoliški kmetje, ki dajejo brezplačna živila tej kuhinji, ki jo poštvovalno vodi učiteljica tov. Kolar Marija.

Na šoli deluje poleg Vajenske tudi Kmečko-gospodarska šola že drugo leto. Zanimivo in obzvalovanja vredno pa je, da občinski odbor še sedaj ni mogel ali hotel najti stanovanje za šolsko služiteljico v trgu, da bi se tako izpraznjeni pritrilni prostori na šoli lahko

Preživine noče plačevati za svojo izven zakona rojeno hčerko Marijo Stopinšek, Topliški Jože iz Celja. Obsojen je bil na dva meseca zapora. — Domitrovič Ivan iz Zabukovce je 31. 10. 1952 odjel izpred gostilne Strše na Ljubljanski cesti v Celju žensko dvokolo, last Goršič Marije. Obsojen je bil na 8 mesecev zapora. — Goljuš Anton iz Celja je 25. 10. 1952 vzel na domu Poljak Ivana na Dečkovi cesti moško uro, vredno okrog 7000 din. Kazen 4 meseca zapora. — Perko Konrad iz Celja je dne 2. 9. 1952 na postaji LM št. 2 Celje-mesto zmerjal službojočega milničnika, ko je ta od njega zahteval, naj mu pokaže osebno izkaznico. Plačal bo 1500 din. — Kampuš Stefan iz Celja je sprejel od Mestne klavnice v Celju 11.400 din gotovine, ki bi jo moral izročiti Barbari Pečko iz Zadrži pri Smarju za kravo, ki jo je Pečkova prodala klavnici. Kampuš na denarja ni izročil, porabil ga je zase. Obsojen je bil na 4 meseca zapora. — Sevišek Franc iz Svetine je v svojem gozdu v revirju St. Rupert brez oblastnega dovoljenja posekal večje količino bukovih in hrastovih dreves. Obsojen je bil na 2 meseca zapora. — Brez dovoljenja je vdril v stanovanje svojega zeta Taček Avrelija v Vitanju. Krila je nedotakljivost stanovanja in je bila obsojena na 1000 din. Kazen se ji odloži za dobo dveh let. — Guzej Karol je 4. 8. 1952 popoldne pred gostilno KZ Prevorje vrgel proti Romanu Percu komad zidne opeke in zakričal: »Sedaj bova pa obračunala!« Zaradi ogroženj varnosti je bil obsojen na 15 dni zapora. — Celan Stipe je 8. 10. 1952 v nekem prepiru na Planini zamahnil z nožem proti Dobriču Ivanu. Obsojen je bil na 7 dni zapora, pogojno za dobo dveh let. — Sket Anton iz Jazbin pri Smarju je 4. 9. 1952 v Železnari v Storah vzel svojemu sodelavcu Antonu Hlvalu 1200 din vredno srajco. Obsojen je bil na 14 dni zapora.

TRG MUCENIKOV

Na Trgu mučnikov je stala nekdaš Koširjeva kovarska delavnica, katero pa je porušila bomba. Tam se nahajajo še ostanki ruševin. Če greš mimo tega mesta, opaziš, da stanovalci zraven stojče hiše odlagajo smeti, pepel in druge odpadke na prostor nekdanje kovačnice. Tako je tam zrasla že cela gora take nesnage. Na kupu leži celo razbita stranišna školjka. In vse to gledajo stanovalci te ulice dan za dnem! Kje je podjetje »Snaga«, da ne poskrbi za odpravo te nesnage v sredini mesta?!

M. C.

Atletsko društvo »Kladivar,, priredi 14. februarja 1953 v Narodnem domu TRADICIONALNI »Valčkov večer« z umetniškim sporedom

Zaradi izredno velikega zanimanja za Valčkov večer bo predprijava vstopnic v soboto 14. t. m. od 8. do 18. ure v garderobi Narodnega doma. Tu bodo tudi sprejemali rezervacije prostorov in upoštevali morebitne reklamacije

uporabljali za šolsko kuhinjo in gospodinjne tečaje, za katere so bili namenjeni. Višjo stanovanjsko komisijo naprošamo, da izdatno poseže vmes in reši to vprašanje.

Ob tej priliki naj še omenimo, da je v obnovljeni šoli tudi mladinska organizacija dobila lepo opremljeno mladinsko sobo. Namenjena je tudi za druge sestanke, seje in predavanja Društva rezervnih oficirjev. Ta soba je pozimi skoro neuporabna, ker nima peči. Ali si ne bi mogel občinski urad, ki mu je bila ta peč posojena, nabaviti druge?

Elektrifikacija naselja Podvrh lepo napreduje, kajti večji del je po zaslugi OLO že razsvetljen. V velikim upanjem obračajo nanj svoje prošnje za elektriko tudi Dobroveljčani in prebivalci iz Obramlja, ki so pripravljeni pomagati z delom in materialom. Tako pomoč so si zaslužili že med narodnoosvobodilno borbo, v kateri so se izkazali nadvse požrtvovalno.

Gradnjo Partizanske ceste na Dobrovelje, ki bo zvezala ceste v Smartno, Vransko in Nazarje, spremljajo Dobroveljčani z velikim zanimanjem. Veliko in raztreseno naselje — okrog 200 ljudi — bo tako dobilo zvezo z dolino in odprlo svoje bogate zaklade lesa in ljudsko korist. Ze pričeto trasiranje so morali zaradi snega prekiniti. Veliko razumevanje za cesto je dokazal zopet OLO in mnogi delovni kolektivni raznih podjetij, ki s podporami pomagajo uresničiti dolgoletne sanje zavednih Dobroveljčanov.

IZ VOJNIKA

Frontne organizacije so v občinskem odboru razgibane.

V ponedeljek, dne 2. februarja so se na občinski konferenci OF zbrali delegati, izvoljeni na vaških sestankih OF. V živahni razpravi so največ govorili o trenju med vojniškim Potrošnikom in trgovino KZ. V vojnku so tri trgovine, ki nudijo blago po različnih cenah, kar ni čudno, saj KZ kupuje predmete pri Potrošniku. Poleg tega si je Potrošnik

izposloval edini pravico za prodajo na obroke, zato ni čudno, če ima tak promet in da člani KZ raje gredo k Potrošniku, ki izkorišča svoj prvenstveni položaj.

Pri ugotavljanju uspehov frontnih organizacij so se zedinili, da sta najboljša frontna odbora v Gmajni in v Višnji vasi, kjer z velikim uspehom elektrificirajo svoje domove. Če bodo deležni pomoči, bodo na Titov rojstni dan prizgali električno luč.

Zveza vojaških vojni invalidov vojniške občine je imela pred kratkim občni zbor. Udeležba je bila porazna. Od 226 članov je bilo navzočih komaj 52 članov iz vojniškega in okoliških občinskih ljudskih odborov.

V poročilu je predsednik navedel, da so imeli v preteklem letu 5 sej in 8 množičnih sestankov. Zbrali so 28.772 din članarine in izvršili 2056 prostovoljnih delovnih ur pri delih na cesti in v uradih.

Izvolili so nov odbor, od katerega pričakujejo še več uspehov, kot jih je imel dosedanji.

Vojničani ustanavljajo šahovsko sekcijo. Doslej so zbrali 16 prijav. Upajo, da bodo kmalu lahko tekmovali s šahisti okoliških sekcij.

VPRAŠUJEMO LAŠCANE ...

če že vedo:

... da sta v KZ Rifengozd uslužbena dva trgovska uslužbenca-upokojenca, ki dobivata torej dvojne prejemke?

... da ima zadruga poleg tega še dve honorarni moči?

... da ima zadruga nakupovalca živine, ki je najbolj trden kmet v okolišju in si prisluži težke tisočake na račun »mesojedcev«.

... da nekatere predmete prodajajo v trgovini za 100% dražje nezadrušnikom.

... in da bi bilo dobro, če bi prišla na obisk inšpekcija dela.

M. A.

IZ VELIKE PIREŠICE

Letos so začeli popravljati občinske ceste, ki so bile res v slabem stanju. Dela izvršujejo prostovoljno in brezplačno.

Dolgoletna želja po elektriki se približuje k izpolnitvi. Ze kopljejo jame za drogeve. Upajo, da bodo že letos v vasi svetili z elektriko.

Domače kulturno društvo je petkrat uprizorilo igro »Skopuh«, dvakrat doma, trikrat so pa gostovali izven vasi.

V okviru Prešernovega tedna so imeli proslavo, kjer je uspešno sodeloval mladinski pevski zbor. Le obiska na tej proslavi ni bilo. Svoječas so starši raje prišli, posebno, če so nastopili njihovi otroci.

K. A.

LITERARNI VEČER CELJSKIH SREDNJEŠOLCEV V RADEČAH

V četrtek, 5. februarja so v okviru tedna knjige nastopili v Radečah mladi literati celjske I. gimnazije. Imeli so zelo veliko poslušalcev in hvaležno publiko. Nastopili so s samostojnimi deli, katerih večji del smo slišali že v Celju na njihovem literarnem večeru. Njihov spored je dopolnil še Ziga Zupanc s predvajanjem svojih klavirskih skladb.

POVSOD NAKROG SVETI ELEKTRIKA — PRI NAS V GORNJIH GORČAH PA ŠE NE

Tako nam pišeta predsednik in tajnik elektrifikacijskega odbora iz Gornjih Gorč pri Dramljah. Tamkajšnji kraj je siromašen, same kočarije do 1 ha zemlje in še ta je težka. Le 8 družin je še, ki nimajo luči, medtem ko daleč naokrog že sveti. Sami so zavedni, saj jih je pet padlo iz tega malega naselja za svobodo.

Kaj ne bi bilo prav, če bi jim priskočili na pomoč?

TOVARIŠU B. K.

Prejeli smo Vaše pesmi. Toda sporočiti Vam moramo, da ne pridobujemo pesmi, razen ob prilikah izredne važnosti. Pesmi pošljite kaki literarni reviji, kjer Vam bodo radi odgovorili kaj o Vaših verzih, če jih ne bi objavili.

GLAS IZ POD BOHORJA

Podnožje Bohorja se razteza daleč okoli in zajema več trgov in vasi. Takšen kraj je na primer tudi Pilštanj, o katerem pravijo, da leži na skali, odtrgani od Bohorja. Na Pilštanju je sedaj nižja gimnazija in dijaki 3. in 4. razreda, ki so po veliki večini iz malih kmetij, so izdali pod gornjim naslovom v rokopsu že dve številki svojega lista, vsako z drugačnim naslovom ribo. V prvi številki je uvodoma objavljeno »Klic na delo«, potem pišejo o mladinskem aktivu in pionirski organizaciji, sledi nekaj pesniških poskusov, dva ali trije še kar prav dobri. Številko zaključujejo z ugankami in trkovnic. V drugi številki bereš o dedku Mrazu v pesmi in pripovedki, o Italijanu v lističi pasti, nadalje štiri pesmice in na koncu se zapleteš še v križanko. V obeh številkah naletiš na risbe, da moraš pohvaliti mlade risarje. Zelimo, da bi do konca šolskega leta nadaljevali z glasilom in čeprav bo omejeno na šolski arhiv, bo vendarle dokaz uspešnega prizadevanja šole in dijakov v prvih začetkih obstoja pilštanske nižje gimnazije.

NA PUSTNI TOREK OB 20

tradicionalna maškara

Olepevalnega društva

Konkurenca mask — Nagrade za najoriginalnejšo masko!

Telesna vzgoja in šport

NAMIZNI TENIS

ZG. STAJERSKA : ZSD CELJE 7:5

Pretekli petek je bil v dvorani bivše Zeleniške menze mednarodni namiznoteniški dvoboj med reprezentanco Zg. Stajerske (Avstrija) in moštvo ZSD Celja. Gostje, ki so nastopili s članom avstrijske državne reprezentance Wegrathom ter Walterjem in Rot-schaedlom, ki zavzemata na lestvici najboljših igralcev Zg. Stajerske drugo oziroma tretje mesto, so zasluženo premagali domačine z rezultatom 7:5. Za Celje sta bila enkrat uspešna Čoh in Božič, in sicer oba v igri proti Rot-schaedlu. Tretjo točko domačemu moštvo sta ista igralca priborila v igri dvojic, ko sta premagala dvojico Walter-Rotschaedl v dveh nizih. Čeprav je že ta rezultat uspeh za domače tekmovalce, bi se končni izid dvoboja lahko glasil nekoliko drugače, saj sta imela Čoh in dr. Rebeušek že skoraj dobljeni točki v dvojboju z Walterjem.

Tekmovanje, ki je bilo dobro pripravljeno, je obiskalo nad 100 gledalcev. Zal, je bila dvojeza pretesna, da bi mogla sprejeti še večje število ljubiteljev igre z malo belo žogico.

KEGLJANJE

NEUSPEH KLADIVARJA

V soboto so Celjani pretrpeli nepričakovani poraz proti Iliriji iz Ljubljane. Odpovedalo je celotno moštvo razen Karadjoje in deloma Truglasa. Poraz je ekipo Kladivarja po tretjem kolu potisnil na 5. mesto v prvenstveni lestvici.

Rezultati: Ilirija 2125 kegljev — Stanko 394, Aklin-Stanič 303, Dolinar 370, Vidmar 362, Reja 341, Novak 347.

Kladivar 2051 kegljev — Truglas 352, Karadjoje 383, Hafner 333, Zorko 326, Lerdina 323, Vanovšek 337, Razlika 74 kegljev in poraz proti doslej enemu najslabših moštev v tem tekmovalstvu ne služi ugledu Kladivarja.

Zenske so v nedeljo v prijateljskem srečanju premagale ekipo Ilirije s 1833 : 1785 in s 75 keglji razlike slavile pomembno zmago. Gradisar Dagmar je bila s 337 podrtimi keglji daleč najboljša od vseh nastopajočih.

SABLJANJE

PRVENSTVO SLOVENIJE V CELJU

Prihodnjo soboto in nedeljo 21. in 22. t. m. se bo v Celju v mali dvorani doma OF vršilo sabljsko prvenstvo Slovenije v floretu in sablji za vse kategorije. Prijavljenih je rekordno

število tekmovalcev — 40, kar je najvišja številka v dosedanjih tekmovaljih. Sabljska tekmovalstva so v Celju že prava redkost. Veliko število nastopajočih in dobra kvaliteta borilcev bodo pripomogli lepi prireditvi, na katero že sedaj opozarjamo vse Celjane. V soboto dne 21. t. m. se bo tekmovaljevalo ob 14. uri, v nedeljo 22. t. m. pa ob 8. uri naprej.

TELOVADNA AKADEMIJA V VELENJU

Društvo Partizan v Velenju je preteklo soboto izvedlo v zadržnem domu v Velenju kvaletno telovadno akademijo. V dveh urah so v nabito polni dvorani gledalcev pokazali rezultate svojega večmesečnega dela. Uspešni sestavi raznih prostih vaj je sledila vadba na različnem orodju, kjer je članstvo pokazalo solidno znanje. Uspešna akademija je v propagandnem pogledu dosegla svoj namen, ker je vsem gledalcem nazorno pokazala pravilno metodo in sistem dela v partizanskem društvu.

ŠAH

SINDIKALNO MOSTVENO TEKMOVANJE

Moštvo Emajlirane I je preklicalo svoj izstop in bo tekmo iz tretjega kola proti Emajlirani III odigralo naknadno. Rezultati IV. kola: Zeleznica — OLO Celje-okolica 5:1, Tiskarna — Emajlirana III 4 in pol : 1 in pol, Cinkarna I — Emajlirana I 5:1, Emajlirana III — Cinkarna II 5:1. Stanje po IV. kolu: Cinkarna I 16 točk, Zeleznica 15 in pol, OLO Celje-okolica 12, Emajlirana III 10 in pol, Cinkarna II 7 in pol, Tiskarna 6 in pol in Emajlirana I 2 (6) točk.

PRVENSTVO CELJA

Okrožni šahovski odbor Celje je razpisal turnir za prvenstvo Celja. Turnir bo imel 10 udeležencev in bo prišel 23. t. m. Igralni dnevi bodo vsak ponedeljek, torek in petek, ob četrkih pa se bodo igrali prekrajane partije. Turnir bo v šahovskem domu ob določeni dnevih od 19. do 23. ure zvečer. Razpisane so tri knjižne nagrade. Ljubitelji šahovske igre vabljene!

SINDIKALNA ŠAHOVSKA SEKCIJA »CINKARNA«

V januarju je agilna šahovska sekcija Cinkarne imela ustanovni občni zbor, na katerem je sprejela osnovna odobrena šahovska pravila. Novo ime sekcije je: Sindikalna šahovska sekcija »Cinkarna«. Sekcija je pod okriljem Sindikalne podružnice in ima vse pogoje, da bo izvršila obširen delovni naer, ki ga je sprejela na obnem zboru in s katerim bo pripomogla celjskemu šahu k novemu polju. Za načelnika je bil izvoljen tov. Kmetec Ferdinand, za tehničnega vodjo pa znani šahovski organizator tov. Snajder Jože.

IZ KOZJEGA

Pred kratkim je imelo tukajšnje gasilsko društvo svoj letni občni zbor ob navzočnosti delegatov okrajne gasilske zveze Celje-okolica. Občni zbor je nadvse dobro uspel in pokazal, da to društvo marljivo deluje pod vodstvom agilnega in požrtvovalnega predsednika dr. Sok Antona. Po izjavi delegatov okrajne gasilske zveze je med najboljšimi v okraju Celje-okolica. Predsednika je društvo predlagalo za odlikovanje, kar si tudi zasluži.

Umrli so:

Derča Marija, posestnica iz Gotovelj, stara 72 let; Korazija Jakob, poljedelec iz Rogatec, star 40 let; Merle Helena, gospodinja iz Rogatec, stara 66 let; Požin Helena, gospodinja iz Sela, občina Laško, stara 60 let; Razgoršek Marija, otrok iz Popelna, obč. Smartno v R. dol., Brežnik Martin, kmet v Gorici, obč. Smartno v R. dol., star 86 let; Lovrenčak Katarina, otrok iz Rjavice, obč. Rog. Slatina; Kobula Amalija, posestnica iz Podplata, obč. Rog. Slatina; Novak Franc, predužnik iz Plata, obč. Rog. Slatina, star 77 let.

OBJAVE IN OGLASI

RAZGLAS

Mestni ljudski odbor bo z ozirom na odlok Zveznega izvršnega sveta z dne 20. januarja 1953, Ur. list FLRJ št. 4-53, revidiral in popravil volilni imenik za območje Celje-mesto.

V zvezi s tem se bo vršila poprava volilnega imenika na Mestnem ljudskem odboru od 1. februarja do 15. marca 1953.

Pozivamo državljane, ki stanujejo na območju Celje-mesto, zlasti one, ki še do sedaj niso bili vpisani v volilni imenik, kakor tudi one, ki bivajo že več kot 6 mesecev na področju Celje-mesto, pa želijo biti vpisani v tukajšnji volilni imenik in pa osebe, ki so v pretekli dobi dopolnile 18. leto starosti ali bodo dopolnile 18. leto starosti do vstega 15. maja 1953, naj poskrbe, da bodo vpisane na gornjega roka v volilni imenik pri Mestnem ljudskem odboru.

Zahtevek za vpis ali popravek volilnega imenika lahko poda vsak državljan kakor tudi vsaka politična in družbena organizacija nasto ali pismeno Mestnemu ljudskemu odboru.

Usni zahtevek se lahko poda do 15. marca 1953 vsak torek in petek na Mestnem ljudskem odboru, soba št. 20, I. nadstropje, Gregorčičeva ulica.

Iz tajništva MLO Celje

RAZPIS

Mestni odbor Rdečega križa Celje razpisuje mesto honorarnega tehničnega tajnika.

V lastnorčno napisani prošnji, ki naj bi bila oddana do 25. februarja 1953 na Mestnem odboru RK, naj vsak zainteresirani navede svojo šolsko in eventualno strokovno izobrazbo, do sedanjega leta službe in katera mu je bila poslednja zaposlitev in kje.

MOR K Celje-mesto

DRUSTVO EKONOMISTOV V CELJU

priredi v petek, dne 13. februarja ob 7. uri zvečer v prostorih Ekonomske srednje šole v Celju, Vodnikova 10 debati večer o zaključnem računu industrijskih in trgovskih podjetij za leto 1952.

Vabljeni! Odbor.

AVTOBUSNI PROMET CELJE

obvešča, da bo obratovala avtobusna proga Celje—Loka pri Zuzumu—Podčetrtek od 18. februarja t. l. dalje po spremenjenem voznem redu tako, da bo avtobus odhajal iz Celja ob 16.00 uri, iz Podčetrka pa ob 5.45 uri zjutraj.

NAJDENO

Dne 26. 1. 1953 je bil najden v popoldanskih urah na Dečkovi cesti v Celju zimski moški plašč temsive barve. Lastnik plašča naj se oglasi na Oddelku za notranje zadeve Celje-mesto, soba šte. 70.

Iz pisarne ONZ Celje-mesto

V SOBOTO ZVEČER (14. 2. 1953) VSI NA ZELENIM TRAVNIK

Celjski nogomet na odru bo izvajal baletni moštev Maks Kurbos na veselim večeru v prenovljeni dvorani na Zelenem travniku v soboto zvečer. Po programu ples.

Na lepi, modri Donavi — kdo ne pozna tega Straussovega valčka? — boste občudovali v izvedbi baletnega para Kurbosa v soboto zvečer ob 20. uri na Zelenem travniku. Po programu ga bodo tudi Vi zaplesali!

Prodana nevesta, Planinska roža, Gregorčeva melodija srca — vse to in še več je na sporedu v soboto zvečer ob 8. v parkirani dvorani na Zelenem travniku. In po programu ples do zore...

VSEM POTROŠNIKOM PLINA!

Vsled nenadne okvare pečr za proizvodnjo plina smo prisiljeni do nadaljnega dnevno večkrat zmanjšati pritisk plina. Okvara bo popravljena verjetno tekom 10 dni, nakar bomo plin zopet normalno oddajali.

Plinarna-Vpdovod Celje

10 mizarjev sprejmemo takoj. Javiti se osebno pri upravniku Okrajnega mizarstva Sempeter v Savinjski dolini.

MESTNO GLEDALIŠČE CELJE

Sreda, dne 18. februarja 1953 ob 10.30: Janec Zmavc: Izven družbe. Predstava za srednje šole.

PRODAM parcelo 600 kv. metrov. Vprašati Franc Knez, Celje, Breg 32.

PRODAM poceni dobro ohranjeno kuhinjsko opremo. Naslov v upravi lista.

ZAMENJAM dvosobno stanovanje za dvo- ali posobno s kopalnico. Selitev plačam. Naslov v upravi lista.

ISCEM žensko v Laškem z znanjem kuhanja in za ostala gospodinjstva dela. Dnevna zaposlitev 2 do 3 ure. Javiti se v Pivovarni Laško.

ISCEM takoj opremljeno sobo v Celju. Ponudbe na naslov: Dr. Umnik Ivo, Celje, Ljubljanska 16.

ISCEM mesto nočnega čuvaja ali vratarja. Naslov v upravi lista.

IZGUBIL sem Omega uro, z monogramom OA na zadnji strani. Poštenega najditelja prosim, da mi jo vrne proti nagradi. Naslov v uredništvu Savinjskega vestnika.

ZDRAVNIŠKA NEDELJSKA DEZURNA SLUŽBA

Dne 15. 2. 1953: tov. dr. Bitenc Maksim, Can-karjeva ulica 11.

Nedeljska zdravniška dežurna služba traja od sobote opoldne do ponedeljka do 8. ure zjutraj.

KINO

KINO UNION CELJE

Od 17. do 23. 2. 1953: »Knjiga o džungli«, angleški film

Od 24. 2. do 2. 3. 1953: »V Monte Carlo«, francoski film

Predstave dnevno ob 18. in 20. uri, ob nedeljah ob 16., 18. in 20. uri.

KINO DOM CELJE

Od 17. do 23. 2. 1953: »Begunec«, angleški film

Od 24. do 26. 2. 1953: »Dama v hermelinu«, ameriški barvni film

Predstave dnevno ob 18.15 in 20.15 uri, ob nedeljah ob 16.15, 18.15 in 20.15 uri.

KINO ZALEC

Od 18. do 19. 2. 1953: »Kobilice«, ameriški film

Od 21. do 22. 2. 1953: »Stirje v džipu«, švicarski film

Od 25. do 26. 2. 1953: »Cudež v Milanu«, italijanski film

Jugovinil

Stalno na zalogi:

POLIVINIL DEŽNI PLAŠČI za moške, ženske in otroke v raznih barvah in velikostih. — Kvaliteta prvovrstna.

POLIVINIL PLATNO (kakor voščeno platno) v raznih barvah in vzorcih.

ZAVESE vseh vzorčkov.

POLIVINIL MEHKE CEVI za vino in vodo vseh debelin!

»Bužir« cevi v raznih debelinah in »Juvidor« cevi, prav tako v vseh debelinah; in palice!

Polivinil pasovi v raznih barvah in širinah za tapetniške okraske in podobno.

Na zalogi tudi razna galanterija!

Polivinil predpasniki za ženske in otroke!

Polivinil ženske torbice, aktovke in kovčki!

Polivinil igrače!

Polivinil preproge v raznih barvah in debelostih.

Juvidor obložne plošče v raznih debelinah in barvah za gostinske obrate, pisarne in gospodinjstva.

V CELJU

NOVO ODPRTA TRGOVINA V SREDIŠČU MESTA V STANETOVU ULICI 2

Vam nudi vsakovrstne izdelke, izdelane po najnovejših znanstvenih metodah, prvovrstne kvalitete in lepih vzorcev.

Cene izredno ugodne ter dostopne vsakomur. Izdelke lahko uporabljate povsod, bodisi v industriji, obrti, kakor tudi doma pri gospodinjstvu.

VABIMO VAS, DA SI OGLEDATE NAJSODOBNEJE OPREMLJENO TRGOVINO